

PLANTILLA per escriure EL RELAT- Premi LLEGIM CIÈNCIA (PLC) - Curs 2017/18

Novel·la: ECHENOZ, Jean. *Llampecs*. Raig Verd, 2016.

UVic-PLC - HYPERLINK "http://mon.uvic.cat/premi-llegim-ciencia/" <http://mon.uvic.cat/premi-llegim-ciencia/>

Categoria 2 – 4t d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu a la novel·la

L'estudiantat ha d'escriure el relat segons les premisses: utilitzar aquesta plantilla, amb lletra Calibri 11, interlineat senzill o simple i un màxim de 500 paraules (Només pot ocupar aquesta pàgina).

ESCRIURE el que es demana a continuació:

Pseudònim: Piu

Centre de secundària i localitat: Vedruna Escorial Vic

Nom del professorat: Margarida Casanovas

Data: 18 - 12 - 2017

En Gregor observa com el cotxe se li acosta a de mica en mica fent sotracs per l'asfalt. Amb dificultats aconsegueix esquivar-lo i arriba a la vorera trontollant, mentre el vehicle frena estrepitosament uns vint metres més enllà, intentant fer fora a les aus que ocupen el parabrisa. Del vell Duesenberg en baixa una dona que crida esverada l'ebri conductor fins que fa un cop de porta al vehicle, senyal que marxi.

Després d'uns breus moments, en Gregor continua el seu camí cap a Bryant Park, però amb pas més lent aquesta vegada. Tot i així no vol arribar tard a la cita amb els coloms, encara més tenint en compte els descuits anteriors de l'home a l'hora d'alimentar-los, que ha causat un cert empipament als animals voladors. Tots ja coneixem l'estreta relació entre aquestes aus i el nostre amic Gregor. A l'avançar nota com la dona es queda embadalida observant-lo, seguint cada pas que fa. L'inventor s'incomoda a causa de la penetrant mirada, però també se sent elogiat al rebre aquesta atenció. Quan arriba a l'alçada de la senyora, s'atura a contemplar-la des de l'altra banda del carrer. Porta posat un vestit verd que li arriba fins als peus, senzill i elegant, a l'igual que la seva propietària: l'Ethel. L'ha reconeguda a l'instant, es manté igual que l'última vegada que ella el va visitar, tan sols s'han emfatitzat petites arrugues al seu front, i com de costum com a complement, només porta l'aliança de matrimoni. Es troben cara a cara a costats paral·lels del carrer, quiets fins que, l'abans jove noia, creua per retrobar-se amb el seu amic. Es saluden i sense que en Gregor hagi de dir on es dirigeix, la senyora Axelrod s'encamina cap a la plaça. Resten callats mentre ella admira l'home que alimenta els coloms que tant aprecia. L'Ethel talla el silenci recordant en veu alta l'entrevista d'en Gregor als diaris més prestigiosos de Nova York, cosa que anima a l'inventor, recordant els seus anys de glòria. Continuen parlant des d'aquell moment, esmentant breument l'incident que hi ha hagut dins el cotxe amb l'Angus Napier, fins que la conversa retorna al silenci principal i cap dels dos diu res més fins que l'home anuncia que torna al New Yorker. L'Ethel es decep al suposar que la deixa per estar amb els coloms, però s'acomiada comunicant-li que l'anirà a visitar properament. En Gregor retorna amb dificultats a l'hotel sabent que la seva amiga l'observa de lluny sota les primeres gotes d'una creixent tempesta. Sempre ha tingut un sentiment indefinit respecte la senyora Axelrod, però podria dir sense cap dubte que és la seva coneguda més apreciada. A l'arribar s'ha deixat caure a la cadira esgotat, disposat a fer una última cosa que mai ha posat en pràctica per la seva valuosa amiga. Per un dia, des de fa molts anys, s'oblida dels coloms i només l'Ethel i els seus invents ocupen la seva ment. Agafa una llibreta de 3.342 pàgines, col·loca tres plomes sobre la taula, una de les úniques coses de valor que li queden, i comença a anotar tots els grans descobriments que ha fet conjuntament amb les noves idees que es creen a mesura que va escrivint. Omple cada pàgina, ocupant tots els marges del quadern, fins que es queda satisfet amb seu treball. Ho embolica amb un diari i escriu una petita nota que adjunta sobre el paquet.

Defallit com es sent, només pot pensar en estirar-se i dormir, però abans de fer-ho deixa lliures els seus estimats coloms. Els veu volar per la cambra mentre poc a poc surten a l'exterior a través de l'única petita finestra que hi ha. Finalment l'habitació es queda en silenci, el so dels llampecs és l'únic que se sent a l'estança; allà només hi queda el paquet, les gàbies buides, la preuada coloma blanca, i el vell inventor sumit en un son profund.